

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמר קרא: אתך - בדומין לך.		!										◊	ו.	
ודלמא נח גופיה טריפה הוה		ז											ו.	
תמים כתיב ביה.		!											ו.	
ודלמא תמים בדרכיו הוה		ז											ו.	
צדיק כתיב ביה.		!											ו.	
דלמא תמים בדרכיו, צדיק במעשיו הוה		ז											ו.	
לא ס"ד דנח גופיה טריפה הואי, דאי ס"ד דנח טריפה הוה, א"ל רחמנא: כוותך עייל, שלמין לא תעייל?		!											ו.	
והשתא דנפקא ליה מאתך, לחיות זרע ל"ל?		ז											ו.	
אי מאתך, הוה אמינא לצוותא בעלמא, ואפילו זקן ואפילו סריס, כתב רחמנא זרע.		!											ו.	
שלשה ימים הן ואידיהן, או דלמא הן בלא אידיהן?	איבעיא להו:												ו.	
שלשה לפניהם ושלשה לאחריהן אסור	ת"ש, ר' ישמעאל:									◊	ז		ו.	
אי ס"ד הן ואידיהן, רבי ישמעאל יום אידיהן חשיב להו מעיקרא וחשיב להו לבסוף?												ז	ו.	
אידי דתנא שלשה לפניהם, תנא נמי שלשה לאחריהם.												!	ו.	
יום א' לדברי רבי ישמעאל לעולם אסור	ת"ש, דאמר רב תחליפא בר אבדימי אמר שמואל:												ז	ו.
ואי ס"ד הן ואידיהן, האיכא ארבעה וחמשה דשרי?													ז	ו.
אליבא דרבי ישמעאל לא קמבעיא לי דהן בלא אידיהן, כי קא מבעיא לי - אליבא דרבנן, מאי?													!	ו.
ואלו הן אידיהן של עובדי כוכבים: קלנדא, סטרונייא, וקרטסים	רבינא, ת"ש:												ז	ו.
קלנדא - ח' ימים אחר תקופה, סטרונייא - שמונה ימים לפני תקופה, - וסימנך: (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני	ואמר רב חנין בר רבא:												ז	ו.
ואי סלקא דעתך הן ואידיהן, עשרה הון													ז	ו.
תנא, כוליה קלנדא חד יומא הוא חשיב ליה.													!	ו.
לפני אידיהן של עובדי כוכבים שלשה ימים	רב אשי, ת"ש:												!	ו.
ואי ס"ד הן ואידיהן, ליתני: אידיהן של עובדי כוכבים שלשה ימים													!	ו.
וכי תימא, האי דקתני לפני אידיהן - למעוטי לאחר אידיהן													!	ו.
ליתני: אידם של עובדי כוכבים ג' ימים לפניהם													ז	ו.
אלא ש"מ: הן בלא אידיהן, ש"מ.													!	ו.
משום הרווחה, או דלמא משום (ויקרא יט) ולפני עור לא תתן מכשול?	איבעיא להו:												!	ו.
למאי נפקא מינה?													ז	ו.
דאית ליה בהמה לדידיה, אי אמרת משום הרווחה - הא קא מרווח ליה, אי אמרת משום עור לא תתן מכשול - הא אית ליה לדידיה.													!	ו.
וכי אית ליה לא עבר משום עור לא תתן מכשול?													ז	ו.
מנין שלא יושיט אדם כוס של יין לנזיר, ואבר מן החי לבני נח? ת"ל: (ויקרא יט) ולפני עור לא תתן מכשול	והתניא, אמר רבי נתן:												ז	ו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא הכא דכי לא יהיבין ליה שקלי איהו, וקעבר משום לפני עור לא תתן מכשול												ו:1
הב"ע - דקאי בתרי עברי נהרא.												ו:1
דיקא נמי, דקתני לא יושיט ולא קתני לא יתן, ש"מ.												ו:1
נשא ונתן, מאי?	איבעיא להו:											ו:1
נשא ונתן - אסור	רבי יוחנן:											ו:1
נשא ונתן - מותר.	ריש לקיש:											ו:1
אידיהן של עובדי כוכבים נשא ונתן - אסורין	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:											ו:1
מאי לא לפני אידיהן												ו:1
לא, אידיהן דוקא.												ו:1
אידיהן של עובדי כוכבים נשא ונתן - אסור	א"ד, איתיביה ר"ש בן לקיש לרבי יוחנן:											ו:1
אידיהן אין, לפני אידיהן לא												ו:1
תנא, אידי ואידי אידיהן קרי ליה.												ו:1
כשאמרו אסור לשאת ולתת עמהם - לא אסרו אלא בדבר המתקיים, אבל בדבר שאינו מתקיים לא, ואפילו בדבר המתקיים נשא ונתן - מותר.	תניא כותיה דר"ל:											ו:1
דבר שאין מתקיים מוכיח להם, אבל אין לוקחין מהם.	תני רב זביד דבבי רבי אושעיא:											ו:1
ההוא מינאה דשדר ליה דינרא קיסרנאה לרבי יהודה נשיאה ביום אידו, הוה יתיב ריש לקיש קמיה												ו:1
היכי אעביד? אשקליה, אזיל ומודה לא אשקליה, הויה ליה איבה	אמר: [רבי יהודה נשיאה]											ו:1
טול וזרוק אותו לבור בפניו.	א"ל ריש לקיש:											ו:1
כל שכן דהויה ליה איבה	אמר: [רבי יהודה נשיאה]											ו:1
כלאחר יד הוא דקאמינא.	[ריש לקיש]											ו:1
להשאילן ולשאול מהן כו'.												ו:1 <
בשלמא להשאילן - דקא מרווח להו, אבל לשאול מהן - מעוטי קא ממעט להן												ו:1
גזרה לשאול מהן אטו להשאילן.	אביי:											ו:1
כולה משום דאזיל ומודה הוא.	רבא:											ו:1
להלוותם וללוות מהן.												ו:1 <
בשלמא להלוותם - משום דקא מרווח להו, אלא ללוות מהן - אמאי?												ו:1
גזרה ללוות מהן אטו להלוותם.	אביי:											ו:1
כולה משום דאזיל ומודה הוא.	רבא:											ו:1
לפרוען ולפרוע מהן כו'.												ו:1 <
בשלמא לפרוען - משום דקא מרווח להו, אלא לפרוע מהן - מעוטי ממעט להן												ו:1
גזירה לפרוע מהן, אטו לפרוען.	אביי:											ו:1

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כולה משום דאזיל ומודה הוא.	רבא:											!	◇
וצריכי, דאי תנא לשאת ולתת עמהן, משום דקא מרווח להו ואזיל ומודה, אבל לשאול מהן דמעוטי קא ממעט להו - שפיר דמי ואי תנא לשאול מהן, משום דחשיבא ליה מילתא ואזיל ומודה, אבל ללוות מהן - צערא בעלמא אית ליה, אמר: טוב לא הדרי זווי ואי תנא ללוות מהן, משום דקאמר: בעל כרחיה מיפרענא, והשתא מיהא אזיל ומודה, אבל ליפרע מהן דתו לא הדרי זווי - אימא צערא אית ליה ולא אזיל ומודה, צריכא.													◇
נפרעין מהן כו'.	רבי יהודה:												■
ולית ליה לרבי יהודה אף על פי שמיצר עכשיו שמח הוא לאחר זמן?													⚡
אשה לא תסוד במועד מפני שניווול הוא לה	והתניא, רבי יהודה:												⚡
בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד, אע"פ שמצירה עכשיו, שמחה היא לאחר זמן	ומודה ר' יהודה:												⚡
הנח להלכות מועד, דכולהו מיצר עכשיו שמחה לאחר זמן.	ר"נ בר יצחק:												!
עובד כוכבים לענין פרעון לעולם מיצר.	רבינא:												!
מתניתין דלא כר' יהושע בן קרחה													■
מלוה בשטר אין נפרעין מהן, מלוה על פה נפרעין מהן, מפני שהוא כמציל מידם.	דתניא, ריב"ק												■
הלכתא כרבי יהושע בן קרחה, והלכתא כר' יהודה.	יטיב רב יוסף אחוריה דר' אבא ויטיב רבי אבא קמיה דרב הונא, ויטיב וקאמר:												■
הלכתא כרבי יהושע													■
הא דאמרן.													■
כר' יהודה													■
הנותן צמר לצבע לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - ר"מ אומר: נותן לו דמי צמרו	דתניא: [רבי מאיר]											◆	■